

**ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษา แรงจูงใจในการเรียนภาษา
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ***

**Relationships among Language Learning Strategies, Language Learning
Motivation and English Language Proficiency**

ธีรวัฒน์ ดันทนีส

Thirawat Tanthanis

medteficu@yahoo.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากลวิธีในการเรียนภาษา และแรงจูงใจในการเรียนภาษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 2) เปรียบเทียบกลวิธีในการเรียนภาษาระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ 3) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำและ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีในการเรียนภาษา แรงจูงใจในการเรียนภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ที่เรียนวิชา EL 171 ในภาคเรียนที่ 2 / 2551 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามกลวิธีการเรียนภาษา และแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำใช้กลวิธีในการเรียนภาษาไม่แตกต่างกัน 2) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ 3) กลวิธีในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และ 4) แรงจูงใจในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

* งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประจำปี 2551

Abstract

The purposes of this study were : 1) to study the Language Learning Strategies and Language Learning Motivation of first-year college students ; 2) to compare the Language Learning Strategies between college students at high and low levels of English Language Proficiency ; 3) to compare the Language Learning Motivation between college students at high and low levels of English Language Proficiency and 4) to study the relationships among Language Learning Strategies, Language Learning Motivation and English Language Proficiency. The sample for the study was first-year college students enrolled in ENGLISH COURSE 2 in the second semester of 2008 at Thammasat University (Lampang Campus). The instrument used in this study were a questionnaire of Language Learning Strategies and a questionnaire of Language Learning Motivation. The results of the study were as follows : 1) college students at high and low English Language Proficiency use Language Learning Strategies indifferently; 2) college students at high English Language Proficiency have greater Language Learning Motivation than college students at low English Language Proficiency; 3) Language Learning Strategies have a positive relationship with Language Learning Motivation and English Language Proficiency and 4) Language Learning Motivation has a positive relationship with English Language Proficiency.

บทนำ

ปัจจุบันนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยยังประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจึงพยายามใช้กลวิธีในการเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการพัฒนาการเรียนภาษาของตน นอกจากนี้การเรียนรู้อีกภาษาที่สองเกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสังคมและจิตวิทยาความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองจึงขึ้นอยู่กับแรงจูงใจในการเรียนภาษา ประกอบกับเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาที่ยากขึ้นจึงจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อจัดการกับปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ

แรงจูงใจ (motivation) และกลวิธีในการเรียน (learning strategy) เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนภาษามาเป็นเวลานาน และกลวิธีในการเรียนภาษา (language learning strategies) มีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้อีกภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (second / foreign language acquisition) กลวิธีในการเรียนภาษาเป็นสิ่งที่ผู้เรียนใช้ในการพัฒนาทักษะการ

เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กลวิธีการเรียนภาษาช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในตัวภาษาดียิ่งขึ้น จากการวิจัยที่ผ่านมาพบว่าการใช้กลวิธีการเรียนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสำเร็จในการเรียน ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในทุกๆ ระดับมีการใช้กลวิธีในการเรียนภาษา แต่ผู้เรียนบางคนไม่มีความรู้ความเข้าใจในกลวิธีที่ตนเองใช้ ในขณะที่ผู้เรียนที่เก่งภาษาจะใช้กลวิธีที่หลากหลายและใช้อย่างมีระบบเพื่อสามารถควบคุมกระบวนการเรียนและพัฒนาคุณภาพการเรียนของตน (Cohen, 1998)

นักวิจัยจำนวนมากได้ให้ความเห็นว่า การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอย่างมีประสิทธิภาพจะทำให้เป็นผู้เรียนภาษาที่ดี (Wenden and Rubin, 1991) และกลวิธีของผู้เรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จสามารถนำมาเป็นรูปแบบกลวิธีการเรียนให้กับผู้เรียนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาได้ (Cohen & Macaro, 2007)

Graham (2007) ให้ความเห็นว่า ระดับของการตระหนักในความสามารถของตนเอง ส่งผลต่อการใช้กลวิธีในการเรียนของนักศึกษา กล่าวคือ ยิ่งนักศึกษาระดับความสามารถของตนเองในการเรียนภาษา นักศึกษาก็จะยิ่งใช้กลวิธีต่างๆ ในการเรียนที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามากขึ้นเท่านั้น

นอกจากนี้แรงจูงใจเป็นสิ่งที่สำคัญในการเรียนภาษา เพราะแรงจูงใจเป็นตัวกำหนดขอบเขตการมีส่วนร่วมในการเรียน และเป็นตัวช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การเรียนภาษาโดยมีแรงจูงใจสูงจะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา ซึ่งจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาให้กับผู้เรียน ผู้เรียนที่อยู่ในบริบทที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาในรูปแบบที่แตกต่างกัน (Broady, 2005)

ความรู้ในเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนภาษา และกลวิธีในการเรียนภาษาเป็นประเด็นที่สำคัญในการวิจัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ภาษาซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลวิธีการเรียนภาษา (Language Learning Strategies) และแรงจูงใจในการเรียนภาษา (Language Learning Motivation) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง และเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษา ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษา แรงจูงใจในการเรียนภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาแก้ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มธ. ลำปาง และพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนภาษา และแรงจูงใจในการเรียนภาษา

1. กลวิธีการเรียนภาษา หมายถึง วิธีการ เทคนิคเฉพาะ ตลอดจนพฤติกรรมด้านความรู้ความคิดที่ผู้เรียนแต่ละคนนำมาใช้กับการเรียนของตนอย่างตระหนักรู้หรือตั้งใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตัวบทเรียน แก้ปัญหาในการเรียนภาษา ทำให้การเรียนรู้ภาษารวดเร็ว เพลิดเพลิน และง่ายขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บข้อมูลความรู้ไว้ และถ่ายโอนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ภาษาที่สองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยยึดตามหลักเกณฑ์การจำแนกกลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้แนวคิดของ Rebecca L. Oxford (1990) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) กลวิธีด้านการจำ (Memory strategies) จัดเป็นเครื่องมือที่มีบทบาทสำคัญ เนื่องจากเป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกลไกทางสมองที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บข้อมูลความรู้ไว้ ซึ่งช่วยในการพัฒนาข้อมูลความรู้ของผู้เรียนทั้งในด้านคำศัพท์ โครงสร้างภาษา ให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติในสถานการณ์ต่างๆ ได้ กลวิธีด้านการจำประกอบด้วยรูปแบบต่างๆ ดังนี้

1.1 การเชื่อมโยงความคิด (Creating Mental Linkages) เป็นกลวิธีพื้นฐานในการจำ แบ่งออกเป็น 3 กลวิธีย่อย คือ การจัดกลุ่มคำตามชนิดหรือประเภทของคำ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม และการนำคำใหม่ไปใช้ในบริบท

1.2 การใช้ภาพและเสียง (Applying Images and Sound) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้จินตนาการ แผนผังเชื่อมโยงความหมาย คำสำคัญ หรือเสียงของคำเพื่อช่วยให้เกิดความจำ

1.3 การทบทวน (Reviewing) ได้แก่การทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างภาษา

1.4 การใช้ท่าทาง (Employing action) ได้แก่ การใช้ท่าทาง ความรู้สึก หรือเทคนิคต่างๆ ประกอบคำอธิบาย เช่น การใช้บัตรคำ หรือแยกกลุ่มให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่าง

2) กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies) เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้มากกว่ากลวิธีด้านอื่น ๆ มีรูปแบบที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

2.1 การฝึกฝน (Practice) เป็นการฝึกอย่างเป็นธรรมชาติในการพูดเขียนหรือทำซ้ำๆ อย่างมีรูปแบบ ตลอดจนฝึกใช้กฎเกณฑ์ภาษาในการเชื่อมโยงคำหรือวลีให้เป็นประโยค

2.2 การรับและส่งสาร (Receiving and sending messages) เป็นการ
ใช้แหล่งข้อมูลในการรับและส่งสาร การจับใจความอย่างรวดเร็วในการฟังหรือการอ่าน เช่นการ
อ่านแบบกวาดสายตา

2.3 การวิเคราะห์และการใช้เหตุผล (Analysis and Reasoning) เป็น
กลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ได้แก่ การใช้เหตุผลเชิงนิรนัย การวิเคราะห์
ข้อความและคำพูด การวิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบของภาษาระหว่างภาษาเป้าหมายกับ
ภาษาแม่ การแปล และการถ่ายโอนความรู้

2.4 การสร้างข้อมูลที่รับเข้ามาและข้อมูลที่จะส่งออกไปให้เป็นระบบ
(Creating Structure for Input and Output) เป็นกลวิธีที่แสดงถึงความเข้าใจในสิ่งที่เรียน
โดยจัดโครงสร้างของข้อมูลขึ้นใหม่อย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยการจัดบันทึก จัดย่อ การสรุป
ความ และการสร้างความโดดเด่นให้กับใจความสำคัญเช่น การขีดเส้นใต้ การทำเครื่องหมาย
เน้นความสำคัญ

3) กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา (Compensation strategies)
เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ อันเนื่องมาจากข้อจำกัดในการเรียน
ภาษาต่างประเทศที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนแต่ละคน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของศัพท์หรือโครงสร้างภาษา
เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจกับสิ่งที่เรียนได้มากที่สุด กลวิธีในด้านนี้มีดังต่อไปนี้

3.1 การเดาอย่างมีหลักการ (Guessing intelligently) เป็นการใช้ตัว
ชี้แนะทางภาษา บริบทของข้อความ สถานการณ์ หรือความสัมพันธ์ระหว่างคำเป็นตัวช่วยใน
การเดา

3.2 การเอาชนะข้อจำกัดในการพูดและการเขียน (Overcoming
Limitations in Speaking and Writing) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อช่วยให้สามารถสนทนา หรือ
เขียนภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น เช่น การใช้ท่าทางแทนการพูด การสลับภาษาไปใช้ภาษาแม่ การ
ปรับสารให้ง่ายขึ้น การหาคำอื่นมาแทน การขอความช่วยเหลือ และการหลีกเลี่ยงการสื่อสารใน
บางส่วนหรือทั้งหมด

4) กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการ
วางแผนการเรียน และตรวจสอบข้อบกพร่องในการเรียนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนเป็นไป
อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แบ่งออกเป็น

4.1 การมุ่งความสนใจสู่การเรียน (Centering your Learning) เป็น
กลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียน ได้แก่ การคิดล่วงหน้าเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะเรียน
การเชื่อมโยงเข้ากับความรู้เดิม การแสดงความตั้งใจ เอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย

4.2 การจัดระเบียบและวางแผนการเรียน (Arranging and Planning
your Learning) ได้แก่ การหาความรู้ในประเด็นที่เกี่ยวกับการเรียนภาษา การค้นหาวิธีการเรียน

ที่ได้ผล การวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดสภาพการณ์ต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียน การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียน การแสวงหาโอกาสในการฝึกฝน

4.3 การประเมินการเรียนรู้ของตนเอง (Evaluating your learning) ได้แก่ การตรวจสอบตนเองโดยค้นหาข้อผิดพลาดในด้านความเข้าใจ การใช้ภาษา และการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของตน

5) กลวิธีด้านจิตใจ (Affective strategies) เป็นกลวิธีที่มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนภาษา เนื่องจากเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียน ช่วยส่งเสริมหรือพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในการเรียนภาษาอังกฤษ ประสิทธิภาพหรือความสำเร็จในการเรียนภาษาจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนที่รู้จักควบคุมอารมณ์และสร้างทัศนคติในทางบวกในการเรียนภาษา กลวิธีในด้านนี้มีดังต่อไปนี้

5.1 การลดความวิตกกังวล (Lowering your anxiety) ได้แก่ การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การหายใจลึก ๆ การทำสมาธิ การอ่านหนังสือบันเทิง การใช้ดนตรีเพื่อช่วยลดความตึงเครียดหรือความเครียด การดูภาพยนตร์ตลก การฟังเรื่องขำขัน เป็นต้น

5.2 การให้กำลังใจตนเอง (Encouraging yourself) ได้แก่ การให้รางวัลตนเองเมื่อใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง การพูดชมเชยให้กำลังใจตนเองเพื่อเสริมแรงในการเรียน การกล้าที่จะใช้ภาษาในการพูดหรือเขียนแม้จะพบข้อผิดพลาดบ้างก็ตาม

5.3 การรับรู้จิตใจและอารมณ์ตนเอง (Taking your Emotional Temperature) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการให้ความสนใจกับความรู้สึกของตนเองในการเรียนภาษา เช่น การเขียนบันทึกประจำวันเกี่ยวกับความรู้สึกในการเรียนภาษา การสังเกตปฏิกิริยาจากร่างกายตนเอง การใช้แบบตรวจสอบความรู้สึก และการพูดบอกความรู้สึกของตนเองในการเรียนภาษาให้ผู้อื่นทราบ

6) กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อช่วยให้การปฏิสัมพันธ์นั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วยกลวิธีสำคัญ 3 กลวิธี ดังนี้

6.1 การถามคำถาม (Asking question) เป็นกลวิธีที่ใช้เมื่อต้องการถามเพื่อขอความกระจ่าง ขอให้ผู้พูดย้ำคำพูด พูดซ้ำ อธิบาย ยกตัวอย่าง หรือถามคำถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้องหรือทำให้เกิดความชัดเจนในตัวภาษา

6.2 การปฏิสัมพันธ์หรือทำงานร่วมกับผู้อื่น (Cooperating with others) เป็นการพูดคุยหรือทำงานกับผู้อื่นที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเป้าหมาย

6.3 การคำนึงถึงผู้อื่น (Empathizing with others) เป็นการคำนึงถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น ตลอดจนพัฒนาความเข้าใจวัฒนธรรมของผู้อื่นอีกด้วย

2. แรงจูงใจในการเรียนภาษา หมายถึง ความพยายามและความปรารถนาที่จะบรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษา รวมไปถึงทัศนคติในทางบวกที่มีต่อการเรียนภาษา (Gardner, 1985) โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1) แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative Orientation) หมายถึง แรงจูงใจที่แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจ หรือความต้องการที่จะให้ตนเองเป็นเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา ความต้องการที่จะได้คบค้าสมาคมกับเจ้าของภาษา การเรียนภาษาต่างประเทศที่มีแรงจูงใจชนิดนี้เป็นแรงขับหรือสิ่งเร้า ทำให้ผู้เรียนเต็มใจที่จะเรียนรู้ หรือเลียนแบบการปฏิบัติของเจ้าของภาษา เช่นคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ รูปแบบประโยค วิธีการออกเสียง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการเรียนภาษา

2) แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental Orientation) แรงจูงใจชนิดนี้มุ่งเน้นไปยังตัวผู้เรียน ผู้เรียนต้องการที่จะได้ประโยชน์จากการเรียนภาษาโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในด้านต่างๆ ศึกษาต่อ และประกอบอาชีพเพื่อความสำเร็จในอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ที่เรียนวิชา EL 171 ในภาคเรียนที่ 2 / 2551 จำนวน 199 คน ซึ่งในการเปรียบเทียบกลวิธีในการเรียนภาษา และแรงจูงใจในการเรียนภาษา ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ผู้วิจัยทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ผลคะแนนสอบกลางภาครายวิชา EL 171 ในภาคเรียนที่ 2 / 2551 มาจำแนกนักศึกษา ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง คือนักศึกษาที่มีผลคะแนนสูงสุด 30 % แรก จำนวน 60 คน และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ คือนักศึกษาที่มีผลคะแนนต่ำสุด 30 % สุดท้าย จำนวน 61 คน และ ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีในการเรียนภาษา แรงจูงใจในการเรียนภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทุกคนโดยไม่แบ่งเป็นกลุ่มสูง และต่ำ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามกลวิธีในการเรียนภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสำรวจกลวิธีในการเรียนภาษา Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 ของ Oxford (1990) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert Scale) ประกอบด้วยข้อความที่ถามเกี่ยวกับกลวิธีที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 6 ด้าน จำนวน 50 ข้อ ตัวอย่าง

ข้อ	กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	ปฏิบัติ มาก ที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
	1. กลวิธีด้านการจำ					
1	คิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ เรียนรู้มาแล้วกับสิ่งใหม่ที่เรียน					
2	นำคำศัพท์ใหม่มาใช้ในประโยคเพื่อ ช่วยให้จำคำเหล่านั้นได้					

และแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษา ของ Gardner (1985) เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert Scale) ประกอบด้วยข้อความที่ถามเกี่ยวกับทัศนคติ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 33 ข้อ ตัวอย่าง

ข้อ	แรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
		5	4	3	2	1
	แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ					
21	การเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ สำคัญสำหรับข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้า ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน หรือศึกษาต่อในอนาคต					

หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามกลวิธีการเรียนภาษา และแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาให้กลุ่มตัวอย่างทำโดยใช้เวลาประมาณ 25 นาที แล้วนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบโดยใช้สถิติทดสอบ t-test และหาความสัมพันธ์โดยการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลวิธีการเรียนภาษา

นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีการเรียนภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$, $SD = 0.51$) โดยใช้กลวิธีการเรียนภาษาในแต่ละประเภทอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาในกลุ่มต่ำใช้กลวิธีการเรียนภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$, $SD = 0.52$) โดยใช้กลวิธีการเรียนภาษาในแต่ละประเภทอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาโดยรวมใช้กลวิธีการเรียนภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.00$, $SD = 0.52$) โดยใช้กลวิธีการเรียนภาษาในแต่ละประเภทอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษากลุ่มสูง กลุ่มต่ำและนักศึกษาโดยรวม

กลวิธีการเรียนภาษา	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		รวม	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
1.กลวิธีในการจำ	3.21	.68	2.97	.60	3.07	.64
2.กลวิธีด้านความรู้ความคิด	2.94	.57	2.72	.64	2.81	.62
3.กลวิธีการจดเขียนข้อบกพร่องในการใช้ภาษา	2.93	.54	2.87	.62	2.89	.59
4.กลวิธีอภิปราย	3.45	.73	3.11	.73	3.25	.75
5.กลวิธีด้านจิตใจ	2.98	.62	2.99	.63	2.98	.62
6.กลวิธีด้านสังคม	2.84	.65	2.72	.78	2.77	.73
รวม	3.08	.51	2.94	.52	3.00	.52

1.1 กลวิธีด้านการจำ

นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีด้านการจำอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, $SD = 0.68$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาในกลุ่มต่ำใช้กลวิธีด้านการจำอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.97$, $SD = 0.60$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาโดยรวมใช้กลวิธีด้านการจำอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.07$, $SD = 0.64$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 กลวิธีด้านการจำของนักศึกษาในกลุ่มสูง กลุ่มต่ำและนักศึกษาโดยรวม

กลวิธีด้านการจำ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		รวม	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
1.การเชื่อมโยงทางความคิด	3.31	.79	2.94	.72	3.10	.77
2.การใช้ภาพและเสียง	3.23	.80	3.02	.69	3.11	.74
3.การทบทวน	3.22	.98	2.69	.82	2.91	.92
4.การใช้ท่าทาง	3.06	.87	3.05	.76	3.05	.80
รวม	3.21	.68	2.97	.60	3.07	.64

1.2 กลวิธีด้านความรู้ความคิด

นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีด้านความรู้ความคิดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$, $SD = 0.57$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาในกลุ่มต่ำใช้กลวิธีด้านความรู้ความคิดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.72$, $SD = 0.64$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาโดยรวมใช้กลวิธีด้านความรู้ความคิดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.81$, $SD = 0.62$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 กลวิธีด้านความรู้ความคิดของนักศึกษาในกลุ่มสูง กลุ่มต่ำและนักศึกษาโดยรวม

กลวิธีด้านความรู้ความคิด	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		รวม	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
1.การฝึกฝน	3.13	.78	2.89	.85	2.99	.82
2.การรับและส่งสาร	2.84	.74	2.61	.66	2.70	.70
3.การวิเคราะห์และใช้เหตุผล	2.82	.73	2.62	.71	2.71	.72
4.การสร้างข้อมูลที่รับเข้ามาและข้อมูลที่จะส่งออกไป	2.87	.80	2.63	.75	2.73	.77
รวม	2.94	.57	2.72	.64	2.81	.62

1.3 กลวิธีการจดเซย์ข้อบกพร่องในการใช้ภาษา

นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีการจดเซย์ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.93$, $SD = 0.54$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาในกลุ่มต่ำใช้กลวิธีการจดเซย์ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$, $SD = 0.62$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาโดยรวมใช้กลวิธีการจดเซย์ข้อบกพร่องอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.89$, $SD = 0.59$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของนักศึกษาในกลุ่มสูง กลุ่มต่ำและนักศึกษาโดยรวม

กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่อง ในการใช้ภาษา	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		รวม	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
1.การเดาอย่างมีหลักการ	3.07	.61	2.96	.68	3.01	.65
2.การเอาชนะข้อจำกัดในการ พูดและการเขียน	2.79	.63	2.77	.74	2.78	.69
รวม	2.93	.54	2.87	.62	2.89	.59

1.4 กลวิธีอภิปัญญา

นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีอภิปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$, $SD = 0.73$) โดยใช้กลวิธีการเอาใจใส่ต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, $SD = 0.97$) และใช้กลวิธีย่อยอื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาในกลุ่มต่ำใช้กลวิธีอภิปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$, $SD = 0.73$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาโดยรวมใช้กลวิธีอภิปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$, $SD = 0.75$) โดยใช้กลวิธีการเอาใจใส่ต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, $SD = 0.98$) และใช้กลวิธีย่อยอื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 กลวิธีอภิปัญญาของนักศึกษาในกลุ่มสูง กลุ่มต่ำและนักศึกษาโดยรวม

กลวิธีอภิปัญญา	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		รวม	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
1.การเอาใจใส่ต่อการเรียน	3.96	.97	3.35	.91	3.60	.98
2.การจัดระเบียบและการวางแผน การเรียน	3.40	.75	3.12	.75	3.23	.76
3.การประเมินการเรียนรู้ของตนเอง	3.34	1.042	2.83	.97	3.04	1.03
รวม	3.45	.73	3.11	.73	3.25	.75

1.5 กลวิธีด้านจิตใจ

นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$, $SD = 0.62$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาในกลุ่มต่ำใช้กลวิธีด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.99$, $SD = 0.63$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาโดยรวมใช้กลวิธีด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$, $SD = 0.62$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 กลวิธีด้านจิตใจของนักศึกษาในกลุ่มสูง กลุ่มต่ำและนักศึกษาโดยรวม

กลวิธีด้านจิตใจ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		รวม	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
1.การลดความกังวล	3.26	.94	3.38	.96	3.33	.95
2.การให้กำลังใจตนเอง	3.05	.86	3.01	.81	3.02	.83
3.การรับรู้จิตใจและอารมณ์ตนเอง	2.84	.72	2.85	.71	2.84	.71
รวม	2.98	.62	2.99	.63	2.98	.62

1.6 กลวิธีด้านสังคม

นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.84$, $SD = 0.65$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาในกลุ่มต่ำใช้กลวิธีด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.72$, $SD = 0.78$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาโดยรวมใช้กลวิธีด้านสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.77$, $SD = 0.73$) โดยใช้กลวิธีย่อยแต่ละรูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 กลวิธีด้านสังคมของนักศึกษาในกลุ่มสูง กลุ่มต่ำและนักศึกษาโดยรวม

กลวิธีด้านสังคม	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		รวม	
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD
1.กลวิธีถามคำถาม	3.05	.73	2.86	.84	2.94	.80
2.การร่วมมือกับผู้อื่น	2.58	.83	2.56	.92	2.57	.88
3.การคำนึงถึงผู้อื่น	2.76	1.06	2.62	1.09	2.68	1.07
รวม	2.84	.65	2.72	.78	2.77	.73

2. แรงจูงใจในการเรียนภาษา

นักศึกษาในกลุ่มสูงมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, $SD = 0.47$) โดยมีแรงจูงใจแต่ละประเภทอยู่ในระดับมาก นักศึกษาในกลุ่มต่ำมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, $SD = 0.46$) โดยมีแรงจูงใจแต่ละประเภทอยู่ในระดับมาก นักศึกษาโดยรวมมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, $SD = 0.48$) โดยมีแรงจูงใจแต่ละประเภทอยู่ในระดับมาก ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แรงจูงใจในการเรียนภาษาของนักศึกษาในกลุ่มสูง กลุ่มต่ำและนักศึกษาโดยรวม

แรงจูงใจในการเรียน ภาษา	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		รวม	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1.แรงจูงใจเชิงบูรณาการ	3.78	.44	3.53	.52	3.63	.50
2.แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ	4.10	.54	3.79	.46	3.92	.51
รวม	3.94	.47	3.66	.46	3.78	.48

3. การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษา

นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีในการจำสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.00$, $\text{sig} = .048$) นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีด้านความรู้ความคิดสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.90$, $\text{sig} = .060$) นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีการจดจำข้อบกพร่องในการใช้ภาษาสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 0.56$, $\text{sig} = .580$) นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีอธิบายสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.52$, $\text{sig} = .013$) นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีด้านจิตใจต่ำกว่านักศึกษาในกลุ่มต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -0.07$, $\text{sig} = .943$) นักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีด้านสังคมสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 0.90$, $\text{sig} = .372$) และนักศึกษาในกลุ่มสูงใช้กลวิธีการเรียนภาษาสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.445$, $\text{sig} = .151$) ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

กลวิธีการเรียนภาษา	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.กลวิธีในการจำ	3.21	.68	2.97	.60	2.00*
2.กลวิธีด้านความรู้ความคิด	2.94	.57	2.72	.64	1.90
3.กลวิธีการจดจำข้อบกพร่องในการใช้ภาษา	2.93	.54	2.87	.62	0.56
4.กลวิธีอธิบาย	3.45	.73	3.11	.73	2.52*
5.กลวิธีด้านจิตใจ	2.98	.62	2.99	.63	-0.07
6.กลวิธีด้านสังคม	2.84	.65	2.72	.78	0.90
รวม	3.08	.51	2.94	.52	1.445

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษา

นักศึกษาในกลุ่มสูงมีแรงจูงใจเชิงบูรณาการสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.75$, $sig = .007$) นักศึกษาในกลุ่มสูงมีแรงจูงใจเชิงเครื่องมือสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.45$, $sig = .001$) และนักศึกษาในกลุ่มสูงมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.30$, $sig = .001$) ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาของนักศึกษาในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

แรงจูงใจในการเรียนภาษา	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.แรงจูงใจเชิงบูรณาการ	3.78	.44	3.53	.52	2.75*
2.แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ	4.10	.54	3.79	.46	3.45*
รวม	3.94	.47	3.66	.46	3.30*

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษา แรงจูงใจในการเรียนภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

กลวิธีการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .367$, $sig = .000$) กลวิธีการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .204$, $sig = .025$) และแรงจูงใจในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .344$, $sig = .000$) ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษา แรงจูงใจในการเรียนภาษา และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

	กลวิธีการเรียน ภาษา	แรงจูงใจในการเรียน	ผลสัมฤทธิ์
กลวิธีการเรียนภาษา	1	.367** (.000)	.204* (.025)
แรงจูงใจในการเรียน ภาษา		1	.344** (.000)
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษ			1

** มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทสรุป

1. กลวิธีการเรียนภาษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

จากผลการวิจัย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษในระดับสูง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษใน ระดับต่ำใช้กลวิธีการเรียนภาษารวมทุกประเภท และแยกแต่ละประเภทอยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะนักศึกษายังไม่เห็นความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษา และยังไม่เข้าใจว่ากลวิธีการ เรียนภาษาช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาได้อย่างไร ส่งผลให้นักศึกษาไม่เรียนรู้ที่ จะใช้กลวิธีการเรียนภาษาให้เกิดประโยชน์ และจากผลการวิจัยกลวิธีการเรียนภาษาที่นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ใช้มากที่สุดคือ กลวิธีอภิปัญญา เพราะกลวิธีอภิปัญญาเป็นกลวิธีที่จำเป็นสำหรับ ความสำเร็จในการเรียนภาษาเนื่องจากเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนวางแผนกระบวนการเรียน ตรวจสอบ และประเมินการเรียนของตน (Oxford, 1990) และยังเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนกำกับ การเรียนของตนเอง(self-directed) (Li, 2007) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Li (2007) ที่ พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัย Reading ในประเทศอังกฤษใช้กลวิธีอภิปัญญามากที่สุด ผลการวิจัยของ Shmais (2003) ที่พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยในปาเลสไตน์ใช้กลวิธีอภิปัญญา มากที่สุด และผลการวิจัยของ Liu (2004) ที่พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศจีนใช้กลวิธี อภิปัญญามากที่สุดเช่นกัน และจากผลการวิจัย กลวิธีการเรียนภาษาที่นักศึกษาใช้รองลงมาคือ กลวิธีด้านการจำ ซึ่งมีสาเหตุมาจากรูปแบบการเรียนภาษาของคนเอเชียที่เป็นแบบท่องจำ กฎเกณฑ์ภาษา (rote learning and language rules) (O' Malley and Chamot, 1990) ส่วน กลวิธีการเรียนภาษาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้น้อยที่สุดคือ กลวิธีด้านสังคม อาจเนื่องมาจากการที่ นักศึกษาเคยชินกับรูปแบบการเรียนภาษาในระดับก่อนอุดมศึกษาที่เน้นการท่องจำ (rote

memorization) การแปล (translation of texts) การคำนึงถึงไวยากรณ์ในการอ่าน (recognition of grammatical forms in reading) ส่งผลให้รูปแบบการสอนภาษาไม่ควรมีการกระตุ้นให้นักศึกษาซักถามหรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในการเรียนภาษา (Chang, 1990) จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีด้านสังคมน้อยที่สุด

จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงใช้กลวิธีด้านการจำ และกลวิธีอภิปัญญาสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลมาจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงมีการกำกับตนเองในการวางแผนการเรียน ประเมินตนเอง มีการทบทวนบทเรียน เชื่อมโยงความคิด จัดเก็บข้อมูลความรู้ไว้ในสมองอย่างเป็นระบบมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำใช้กลวิธีการเรียนภาษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อาจมีสาเหตุมาจากการที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งสองกลุ่มยังไม่ได้เรียนรู้วิธีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาในส่วนของกลวิธีการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา กลวิธีด้านจิตใจ กลวิธีด้านสังคม และกลวิธีด้านความรู้ความคิดซึ่งกลวิธีนี้เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับสมองในการวิเคราะห์ จับใจความ ผูกพัน ประมวลข้อมูลให้เป็นระบบ ส่วนอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำใช้กลวิธีในการเรียนภาษาในภาพรวมไม่แตกต่างกันเป็นเพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ประมาณ 55% จึงทำให้ความแตกต่างระหว่างคะแนนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง และคะแนนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำมีน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Liu (2004); Magogwe and Oliver(2007); Yang(2007); Green and Oxford(1995) ที่พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงจะใช้กลวิธีการเรียนภาษามากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. แรงจูงใจในการเรียนภาษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

จากผลการวิจัย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยรวมมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอยู่ในระดับมาก โดยมีแรงจูงใจเชิงเครื่องมือสูงกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ ซึ่งนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีแรงจูงใจทั้งสองประเภทในระดับมาก ซึ่งมีสาเหตุมาจากการที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอยู่ในระดับมาก และนักศึกษามีความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และจากผลการวิจัยพบว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแรงจูงใจทั้ง

สองประเภทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นการที่นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาคือชอบเรียนและสนุกกับการเรียน บวกกับการที่นักศึกษาระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจเชิงเครื่องมือสูงกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ น่าจะมีสาเหตุมาจากการที่นักศึกษามองว่าแรงจูงใจเชิงเครื่องมือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ความรู้ หรือสื่อต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต ทำให้รับรู้ความเคลื่อนไหวในโลก แสวงหาความท้าทายหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องใช้ภาษา รู้จักผู้คนมากมาย ใช้ประโยชน์จากภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการทำงาน หรือศึกษาต่อในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Liu (2007) ; Manfred (2007) และ Moliinvaziri (2002)

จากผลการวิจัย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาสูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Liu (2004) ผลการวิจัยดังกล่าวมีสาเหตุมาจากการที่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีความพยายาม ความมุ่งมั่น และความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายสูงสุดในการเรียนภาษา รวมถึงมีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนภาษามากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่ำ (Gardner, 1985)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษา แรงจูงใจในการเรียนภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยกลวิธีการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากกลวิธีการเรียนภาษาเป็นวิธีการ หรือเทคนิคเฉพาะตลอดจนพฤติกรรมด้านความรู้ความคิดที่ผู้เรียนแต่ละคนนำมาใช้กับการเรียนของตน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษและช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนภาษามากที่สุด (Nunan, 1997 ; Oxford, 1990) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ku (1996) และ Park (1995)

จากผลการวิจัยแรงจูงใจในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากแรงจูงใจเป็นหนึ่งในตัวบ่งชี้ที่สำคัญของความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ (Coleman, Galaczi and Astruc, 2007) ดังนั้นนักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Liu (2007), Garcia (1997) และ Gardner, Trembley and Masgoret (1997)

จากผลการวิจัย กลวิธีการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษา นั่นคือนักศึกษาที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาสูงจะใช้กลวิธีการเรียนภาษาในระดับที่สูงด้วย เนื่องจากทั้งสองตัวแปรนี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญถึงความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

(Nunan, 1997; Oxford, 1990; Coleman, Galaczi and Astruc, 2007) โดยตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดังนั้นกลวิธีการเรียนภาษาจึงมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lee (1998)

การประยุกต์ใช้ผลการวิจัยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผู้สอนควรทำให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าของตัวเอง (self-efficacy) ในการเรียนภาษา ทำให้ผู้เรียนเชื่อมั่นว่าตนเองมีความสามารถที่จะเรียนภาษาได้อย่างประสบความสำเร็จ สิ่งนี้จะเป็พื้นฐานให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน
2. ผู้สอนควรใช้กลวิธีการสร้างแรงจูงใจ (Motivational Strategies) ซึ่งเป็นเทคนิคที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ อาจจะโดยการสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมในการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนประเมินตนเองแล้วผู้สอนให้ feedback ที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกพอใจ เช่นคำชม คะแนน หรือพยายามทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงประสบการณ์ที่แสดงถึงความสำเร็จในการเรียนของตน หรือใช้วิธีการที่ทำให้ผู้เรียนมีการเพิ่มเป้าหมายในความสำเร็จในการเรียน หรือหากิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียน มีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียน อยู่เสมอ พยายามสร้างความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างผู้สอนและผู้เรียนอยู่เสมอ วิธีการดังกล่าวจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน (Dornyei, 2001 และ Guilloteaux and Dornyei, 2008)
3. ผู้สอนควรสอนกลวิธีการเรียนให้กับผู้เรียน โดยอธิบาย ยกตัวอย่าง และชี้ให้เห็นความสำคัญของกลวิธีแต่ละอย่างว่าจะใช้เมื่อใดในสถานการณ์ไหนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด
4. ผู้สอนควรรหากิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามใช้กลวิธีการเรียนภาษาอันใดอันหนึ่งเมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการเรียน และฝึกให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนภาษาอย่างเป็นอัตโนมัติ และผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดคุยเกี่ยวกับกระบวนการคิดของตนเองออกมาเพื่อเป็นการทำให้ผู้เรียนตระหนักในกลวิธีการเรียนที่ตนเองใช้อยู่เสมอ

บรรณานุกรม

- Broady, E. Language learning motivation: who do you want to be? **Language Learning Journal**, 31(2005): 69-74.
- Chang, S.J., A study of the language behaviors of Chinese students at the University of Georgia and the relation of those behaviors to oral proficiency and other factors. **Dissertation Abstracts International** 52(1990): 450-A.
- Cohen, A.D. **Strategies in learning and using a second language**. London: Longman, 1998.
- Cohen, A.D. & Macaro, E. (Eds) **Language learner strategies: thirty years of research and practice**. Oxford: Oxford University Press, 2007.
- Coleman, James A., Galaczi, A., & Astruc, L. Motivation of UK school pupils towards foreign languages : a large-scale survey at Key Stage 3. **Language Learning Journal** 35/2 Dec,2007.
- Dornyei, Z. **Motivational strategies in the foreign language classroom**. Cambridge: Cambridge University Press, 2001.
- Ehrman, M.E., & Oxford, R.L. Adult language learning styles and strategies in an intensive training setting. **Modern Language Journal**, 74(1990): 311-327.
- Garcia, Ricardo Thomas. The relation among college student attitudes, motivation and aptitude to foreign language achievement: A test of Gardner's model. **Dissertation Abstracts International** 57(April 1997): 4295A.
- Gardner, R.C. **Social psychology and second language learning: the role of attitudes and motivation**. London : Edward Arnold, 1985.
- Gardner, R.C., Tremblay, Paul F. and Masgoret, Anne-Marie. Towards a full model of language learning: an empirical investigation. **The Modern Language Journal** 81/3 (1997): 344-362.
- Graham, S. Learner strategies and self-efficacy: making the connection, **Language Learning Journal**, 35/1 (2007): 81-93.
- Green, John M. and Oxford, R.L. A closer look at learning strategies, proficiency, and gender. **TESOL Quarterly** 29/2 (Summer 1995): 261-297.

- Guilloteaux, M.J. and Dornyei, Z. Motivating Language Learners: A classroom-oriented investigation of the effects of motivational strategies on student motivation. **TESOL Quarterly** 42/1 March, 2008.
- Ku, Pei-Yu Natalie. Strategies associated with proficiency and predictors of Strategy Choice: A study on language learning strategies of EFL students at three educational levels in Taiwan. **Dissertation Abstracts International** 56(February 1996): 3030-A.
- Lee, Jun-yong. Language learning strategies and tolerance of ambiguity of Korean midshipmen learning English as a foreign language. **Dissertation Abstracts International** 59(September, 1998): 760-A.
- Li, D., Coping with linguistic challenges in UK higher education: the use of strategies by Chinese research students. **Language Learning Journal** 35/2 (2007): 205-219.
- Liu, D., EFL proficiency, gender and language learning strategy use among a group of Chinese Technological Institute English Majors. **ARECLS E- Journal** 1/ A5, 2004.
- Liu, Meihua. Chinese Students' Motivation to Learn English at the Tertiary Level. **The Asian EFL Journal** 9/1 (2007).
- Magogwe, J.M., & Oliver, Rhonda. The relationship between language learning strategies, proficiency, age and self-efficacy beliefs: A study of language learners in Botswana. **System** 35/3 ,September(2007): 338-352.
- Manfred, Wu Man-fat. The Relationships between the Use of Metacognitive Language-learning Strategies and Language-learning Motivation among Chinese-speaking ESL learners at a Vocational Education Institute in Hong Kong. **The Asian EFL Journal** 9/3 (2007).
- Moiinvaziri, M. Motivational orientation in English language learning: a study of Iranian Undergraduate Students. **Journal of Classroom Teaching & Learning**. New York, 2002.
- Nunan, David. Strategy training in the language classroom: An empirical investigation. **REL C Journal** 28/2 (December 1997): 56-81.
- O' Malley, J.M. & and Chamot, A.U. Learning strategies in second language acquisition. Cambridge: Cambridge University Press, 1990.

Oxford, R.L. Language learning strategies: what every teacher should know.

Rowley, MA, Newbury House, 1990.

Park, Gi-Pyo. Language learning strategies and beliefs about language learning of university students learning English in Korea. **Dissertation Abstracts**

International 56(December 1995): 2101-A.

Shmais, W.A. Language learning strategy use in Palestine. **TESL-EJ** 7/2 (2003): A-3.

Wenden, Anita and Rubin, Joan. **Learner strategies for learner autonomy: planning and implementing learner training for language learner.** New York:

Prentice-Hall, 1991.

Yang, Ming-Nuan. Language Learning Strategies for Junior College Students in Taiwan:

Investigating Ethnicity and Proficiency. **The Asian EFL Journal** 9/2 (2007).